

Beatrix Potter

DOI
ȘOARECI
RĂI

cu ilustrațiile autoarei

Vasiliana '98

Iași, 2024

ISBN 978-973-116-848-7

Editura Vasiliana '98

Tel: 0728827954

e-mail: vasi98iasi@gmail.com

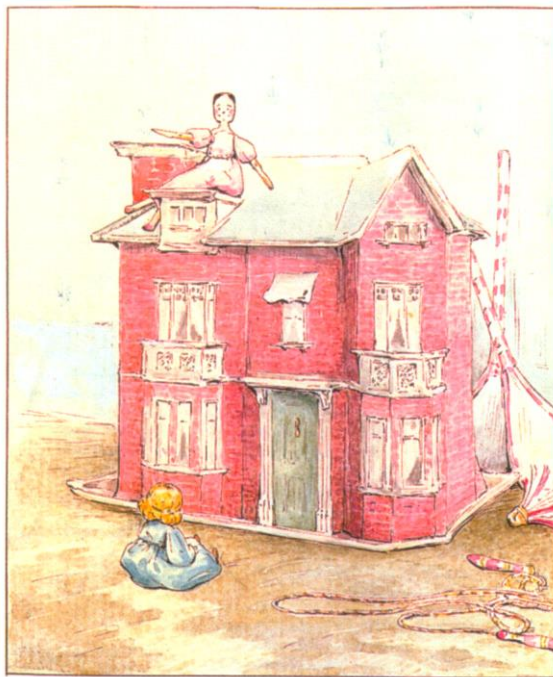
www.vasiliana98.ro

Redactor: *Florentin Busuioc*

Tehnoredactor: *Camelia Busuioc*

Apărut 2024

Iași - România

A fost odată ca niciodată
o căsuță de păpuși foarte frumoasă:
era din cărămidă roșie, avea ferestre albe
cu perdele de muselină adevărată, ușa în față și șemineu.

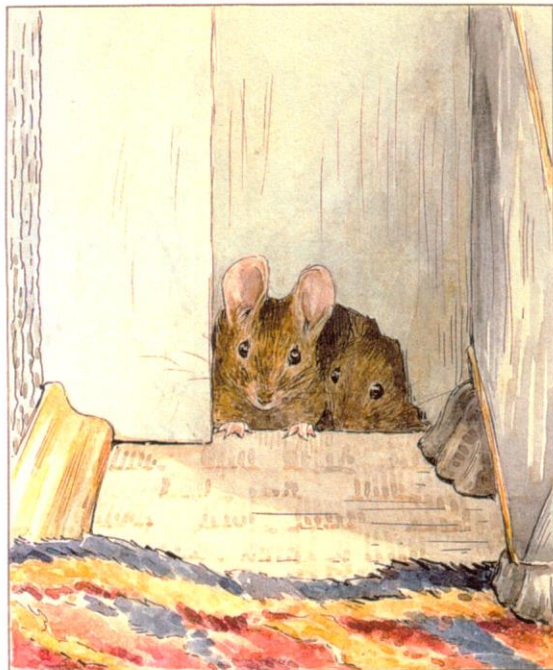
Ea aparținea celor
două păpuși
Lucinda și Jane;
de fapt era
a Lucindei, dar ea
nu-și pregătea
niciodată singură masa.
Jane era bucătăreasă;
dar ea nu gătea
niciodată pentru că
cina era într-o cutie.

Acolo erau doi homari, o șuncă, un pește,
o budincă, câteva pere și câteva portocale.
Ele erau prinse de pe farfuri
și erau extrem de frumoase.

Într-o dimineață, Lucinda și Jane au ieșit la o plimbare cu căruciorul de păpuși. Nu era nimeni și era multă liniște. În acel moment se auzi un zgomot de zgârieturi în colțul de lângă șemineu, unde era o gaură sub plintă.

Tom Thumb a scos
capul o clipă
și apoi s-a retras.
Tom Thumb
era un șoarece.

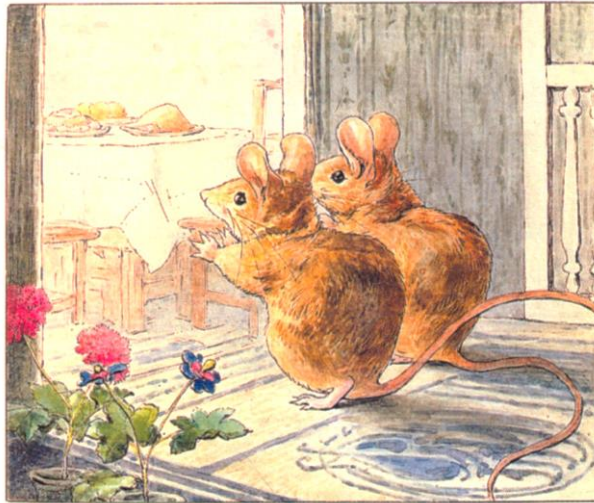

Un minut după aceea, Hunca Munca, soția lui, scoase și ea capul; și văzând că nu este nimeni, s-a aventurat afară pe linoleum, sub cutia cu cărbuni.

Casa păpușilor era situată de cealaltă parte a șemineului.
Tom Thumb și Hunca Munca au traversat prudenti,
cu inima strânsă. Ei au împins ușor ușa din față.

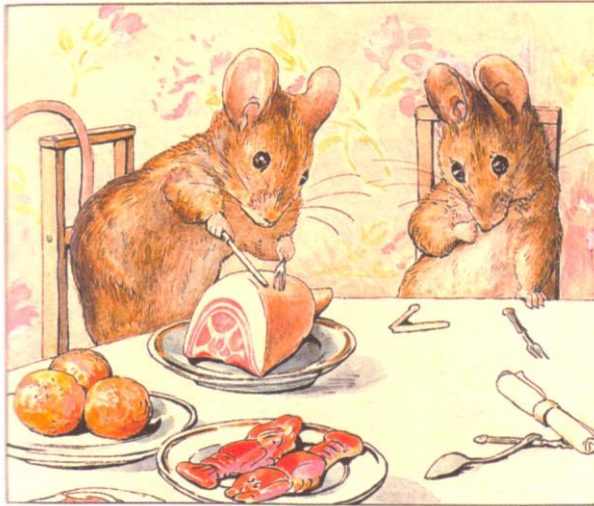

Tom Thumb și Hunca Munca au urcat la etaj
și au aruncat o privire în sufragerie.

Apoi au chițcăit cu bucurie.

O cină atât de drăguță era așezată pe masă!
Erau linguri de metal, cuțite de plumb și furculițe.
Și două scaune de păpuși atât de confortabile!

Tom Thumb s-a
pus pe treabă
de îndată să
feliere șunca.
Era de un galben
strălucitor striat
cu roșu.

Cuțitul s-a strâmbat și l-a rănit.
El și-a pus degetul în gură:
"Nu este fiert destul; este tare.
Încearcă, Hunca Munca!"

Hunca Munca s-a ridicat pe scaunul ei și a tocat șunca
cu un alt cuțit de plumb.
"Este atât de tare ca șuncile la brânzărie"
a spus Hunca Munca.

Șunca s-ă desprins de farfurie dintr-o smucitură
și s-a rostogolit sub masă.

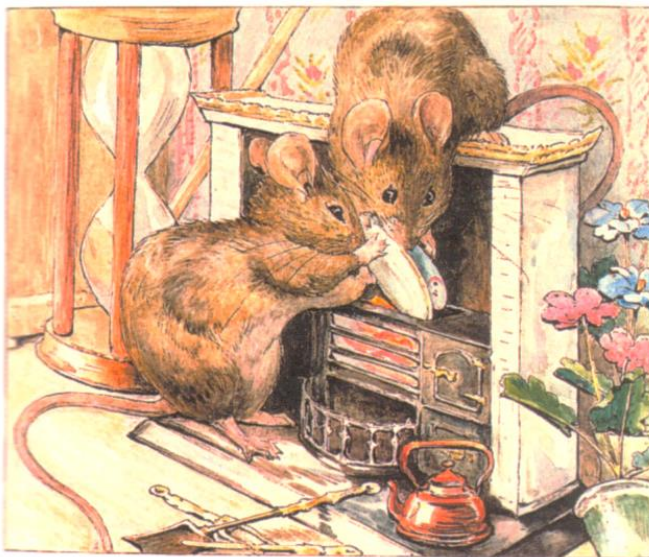
"Las-o în pace", a spus Tom Thumb;
"dă-mi niște pește, Hunca Munca!"

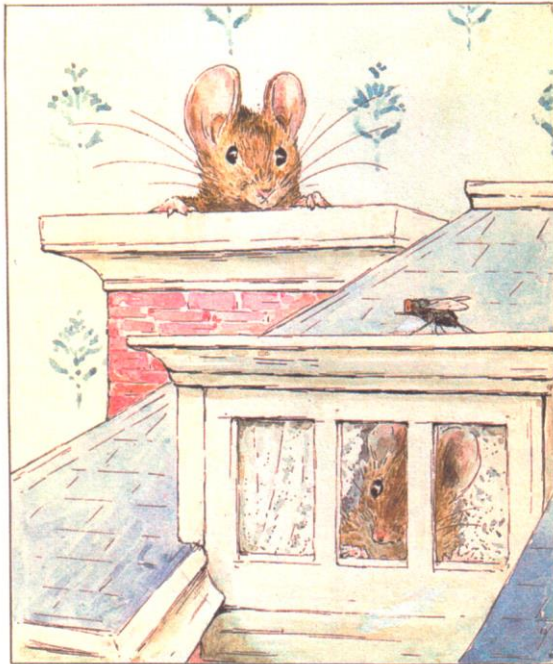
Hunca Munca,
la rândul său,
a încercat fiecare
lingură din metal.
Deștele era lipit
de platou.
Atunci, Tom Thumb
și-a pierdut cumpătul.
A pus șunca
în mijlocul podelii
și a lovit-o
cu cleștele și lopata
- bang, bang,
lovea cu putere!

Șunca a zburat toată în bucăți, pentru că vopseaua
strălucitoare era făcută doar din ipsos.

Furia și dezamăgirea lui Tom Thumb și Hunca Munca nu aveau margini. Ei au spart budinca, homarii, perele și portocalele. Întrucât peștele nu se desprinde de farfurie, l-au pus în hartia roșu-aprins, încrețită, a focului din bucătărie, dar care nici măcar nu ardea.

Tom Thumb s-a urcat în șemineul din bucătărie
și a privit afară de sus - nu era funingine.

În timp ce Tom Thumb urca în șemineu, Hunca Munca a avut
altă dezamăgire. A găsit niște cutiuțe metalice pe dulap,
cu eticheta - Orez, Cafea, Săgo - dar când le-a întors
cu susul în jos,
nu era nimic
înăuntru,
cu excepția
unor mărgelile roșii și
albastre.

